

re i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

I forbindelse med Integrationsministerens fremsættelse af lovforslag om indfødsrets meddelelse offentliggøres alene oplysninger om ansøgernes navne, bopælskommune, fødselsår, fødeland og statsborgerskab.

I forbindelse med Folketingets behandling af et indfødsretslovforslag sender Integrationsministeriet en række oversigter til Folketingets Indfødsretsudvalg til brug for udvalgsbehandlingen af lovforslaget og partiernes stillingtagen til eventuelle private ændringsforslag. Efter § 30 i de nugældende retningslinjer, jf. cirkulæreskrivelse nr. 55 af 12. juni 2002 om nye retningslinjer for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse, drejer det sig bl.a. om oversigter over personer, som er idømt ubetinget frihedsstraf, foranstaltningsdomme eller betingede domme, personer, som er optaget på lovforslaget efter retningslinjernes § 25, stk. 2, personer med gæld til det offentlige på over 50.000 kr. samt personer, som har modtaget ydelser efter aktivloven. Disse oversigter er undergivet fortrolighed.

I forbindelse med integrationsministerens ændringslovforslag til et lovforslag om indfødsrets meddelelse anføres det alene, at personer på ændringslovforslaget ikke opfylder retningslinjernes betingelser for meddelelse af dansk indfødsret. Der offentliggøres således ikke oplysninger om den nærmere baggrund for, at de pågældende personer er optaget på et ændringslovforslag. Det kan derfor ikke i integrationsministerens ændringslovforslag læses, om baggrunden for optagelse på et sådant lovforslag er oplysninger af personfølsom karakter.

Et andet spørgsmål – som ikke hører under Integrationsministeriets kompetence – er, hvorvidt Folketingets partier eller enkelte af Folketingets medlemmer – i lyset af de almindelige regler om tavshedspligt – kan offentliggøre fortrolige oplysninger om ansøgere i forbindelse med Folketingets drøftelser af et indfødsretslovforslag. Der kan om dette spørgsmål bl.a. henvises til Justitsministeriets besvarelse af 10. maj 1989 af spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 1988 fra Folketingets Indfødsretsudvalg (Alm. del – bilag 9) samt Justitsministeriets svar af 9. oktober 1991 på en henvendelse fra Folketingets Formand.

Spm. nr. S 1377

Til socialministeren (14/1 03) af:

Pia Kristensen (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til at ophæve den særlige servicebetaling i § 83 for alle gamle og nye førtidspensionister i plejeboliger?«

Begrundelse

Scleroseforeningen er grundlæggende af den opfattelse, at serviceovens § 83 er et utidssvarende levn fra den tid, hvor syge og handicappede blev »anbragt« på plejehjem, der så havde et fælles generelt tilbud til alle beboere. Som det blev bekendt, blev denne ekstra betaling for førtidspensionister indført i bistandsloven, da det blev besluttet, at beboerne ikke kun skulle have udbetalt lommepenge, men fortsat have ret til at modtage deres fulde pension. I stedet skulle der så »sættes pris på« alle modtagne ydelser i plejeboligen. Udover den dokumenterede pris for pleje og omsorg skulle yngre beboere under 67 år betale med dele af deres handicapkompenserende tillæg for ikke nærmere præcise »ekstra serviceydelser m.v.«, som politikerne mente måtte være en integreret del af et botilbud for yngre handicappede. Gennem mange år har de fleste yngre plejekrævende typisk fået ophold i kommunale plejeboliger for ældre og demente. Uden »særydelser« af nogen art. Det vil sige, at de ikke har fået tilbudt nogen form for alderssvarende individuel støtte og aktiviteter; men alene modtaget den generelle omsorg og pleje som de øvrige beboere. For denne mistrøstige tilværelse har disse yngre beboere betalt ca. 17.000 kr. pr. år mere end andre beboere på stedet. Det er Scleroseforeningens opfattelse, at det er et grundlæggende dansk retsprincip, at borgere ikke individuelt skal betale for en ydelse, som ikke kan dokumenteres leveret til pågældende. Med gennemførelsen af førtidspensionsreformen og ophævelsen af servicebetalingen efter § 83, for de personer der modtager den nye førtidspension ved ophold i plejebolig, bliver diskriminationen yderligere forstærket. Der bliver nu også forskel mellem de forskellige yngre handicappede, måske i samme plejeboligbebyggelse. Den ene skal betale ca. 17.000 kr. pr. år for individuelle handicapkompenserende serviceydelser, som den anden får tildelt uden individuel betaling. Spørgeren finder dette rets-